

РЕШЕНИЕ

№ 31457

гр. София, 26.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5829** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по протест на прокурор при СГП, с който се иска прогласяване на нищожността на волеизявление на Началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР за издаване на свидетелство за правоуправление на №[ЕИК] от 12.06.2024г. на името на М. Ф. Д., чужд гражданин, пребиваващ в страната с адрес в [населено място]. Излагат се съображения, че оспореното волеизявление е направено въз основа на неистински документ.

Ответната страна - началникът на отдел "Пътна полиция", СДВР изразява становище за основателност на протеста.

Заинтересованото лице – М. Ф. Д., чрез процесуален представител, оспорва основателността на протеста и прави искане съдът да го отхвърли.

Административен съд – София-град, въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

М. Ф. Д. е чужд гражданин, [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], ЕГН [ЕГН], пребиваващ в страната с адрес в [населено място].

На 02.04.2024г. М. Ф. Д. (M. F. D.) подава заявление за издаване на свидетелство за управление на МПС с вх. № 11365 на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР. В заявлението е посочен номер на лична карта[ЕИК] издадена на 05.01.2022г. без да е посочен номер на разрешение за пребиваване. Лицето е декларирало, че притежава чуждестранно СУМПС издадено от Р. И. с № D01621669 издадено на 20.12.2020г. Въз основа на заявлението и приложените документи е издадено българско СУМПС с №[ЕИК]/12.06.2024г. и същото е връчено лично на заявителя 14.06.2024г.

Междувременно е образувана Пр. пр. № 11529/2025 г по описа на СГП по материали от преписка № 22069/2024 г по описа на СГП отдел "А. и ГСН". Последната е образувана по повод постъпили от отдел "Икономически" при СГП материали по образувано ДП № 158/2024 г. по описа на ГДНП, пр. № 16805/2024 г. по описа на СГП за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК ведно с копия на експертни справки за 101 броя чужди граждани сред които и М. Ф. Д., за които е установено, че са ползвали неистински чуждестранни СУМПС. По делото е била извършена експертна оценка на иракското СУМПС, ползвано от М. Ф. Д. при подаване на заявлението за издаване на българско СУМПС от вещо лице в областта на криминалистиката в СЕКД-ГДНП. Резултатите от изследването са обобщени в нарочна справка от № 142 от 01.08.2024г., която е приобщена към настоящото дело. Заключение на вещото лице е, че „свидетелство за управление на МПС D701621669 на името на М. F. D. [дата на раждане] е ИЗЦЯЛО НЕИСТИНСКИ ДОКУМЕНТ“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Протестът е подаден в срок съгл. чл. 149, ал. 5 от АПК и от лице по чл. 147, ал. 2 АПК.

Разгледан по същество е основателен.

В разпоредбата на чл. 12 от НАРЕДБА № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина (в приложимата редакция – преди изм. ДВ бр. 65 от 2024г.) са предвидени хипотезите, при които е допустимо издаване на свидетелство за управление на МПС. Те са следните:

1. първоначално придобиване правоспособност за управление на МПС от определена категория;
2. придобиване на правоспособност за управление на МПС от нова категория;
3. възстановяване на правоспособност поради отнемане на контролните точки;
4. подмяна на стар образец свидетелство за управление с нов;
5. подмяна поради изтичане срока на валидност;
6. подмяна поради промяна в данните на водача;

7. издаване на дубликат;
8. подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление;
9. (нова - ДВ, бр. 18 от 2013 г., в сила от 22.02.2013 г.) подмяна при възстановяване на правоспособност поради отказ от категории.

Правилата за признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС са уредени по подробно в нормата на чл. 17 от Наредбата. Разпоредбата на чл.17, ал. 2 регламентира, че подмяната на свидетелството по ал. 1, т. 1 и 2 се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4, 6 и 7.

Валидността на волеизявлението на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР за издаване на свидетелство за правоуправление на МПС №[ЕИК] от 12.06.2024г. на името на М. Ф. Д. следва да се провери в контекста на направеното от жалбоподателя заявление за признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС.

Предвид установеното по делото и коментираната правна рамка, съдът намира, че волеизявлението на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР за издаване на свидетелство за правоуправление на МПС – БГ № №[ЕИК] от 12.06.2024г. на името на М. Ф. Д. е направено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправната норма, а именно на тези в чл. 17, ал.2 от Наредбата. Установеното по делото обстоятелство, че ползваното чуждестранно свидетелство е било неистинско, следва да се приравни на пълна липса на условията за признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС с българско такова. Липсата на валидно чуждестранно свидетелство е толкова съществено нарушение на законовите изисквания за валидност на оспорения акт, че прави оспореното волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР нищожно. Протестът е основателен и следва да се уважи.

Разноски по делото не са претендирани.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на Началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР за издаване на свидетелство за правоуправление на №[ЕИК] от 12.06.2024г. на М. Ф. Д., чужд гражданин, пребиваващ в страната с адрес в [населено място], по протест на прокурор при СГП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.